

31997D0182

L 76/30

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1997 3 18

TARYBOS SPRENDIMAS

1997 m. vasario 24 d.

iš dalies keičiantis Direktyvos 91/629/EEB, nustatančios būtiniausius veršelių apsaugos standartus, priedą

(tekstas svarbus EEE)

(97/182/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

kadangi šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Veterinarijos nuolatinio komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvą 91/629/EEB, nustatančią būtiniausius veršelių apsaugos standartus ⁽¹⁾ su pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 97/2/EB ⁽²⁾, ypač į jos 5 straipsnį,

kadangi, kaip numatyta Direktyvos 91/629/EEB 6 straipsnyje, 1995 m. lapkričio 9 d. Veterinarijos mokslinis komitetas pateikė nuomonę, kuria remdamasi Komisija parengė ataskaitą, kurią pateikė Europos Parlamentui ir Tarybai;

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

kadangi, remiantis ataskaita padarytomis išvadomis, tikslinga pakeisti tam tikras Direktyvos 91/629/EEB priedo nuostatas;

1 straipsnis

kadangi patalpose laikomus veršelius turi tikrinti jų savininkas arba už gyvulius atsakingas asmuo mažiausiai dukart per dieną, o lauke laikomus veršelius – mažiausiai kartą per dieną;

Direktyvos 91/629/EEB priedas iš dalies keičiamas taip:

1. 6 punktas pakeičiamas taip:

„6. Savininkas arba už gyvulius atsakingas asmuo visus patalpose laikomus veršelius tikrina mažiausiai dukart per dieną, o lauke laikomus veršelius – vieną kartą per dieną. Veršelis, kuris atrodo sergantis ar susižeidęs, yra nedelsiant tinkamai gydomas, o dėl veršelio, kuriam nepakanka augintojo globos, būtina kuo greičiau kreiptis į veterinarijos specialistą. Jei būtina, sergantis arba sužeisti veršeliai izoliuojami atitinkamose patalpose su sausu, patogiu guoliu.“

kadangi, remiantis duomenimis apie ligų paplitimą ir imuninės sistemos funkcionavimą, veršeliai turi būti šeriami taip, kad hemoglobino kiekis jų kraujyje nebūtų žemesnis nei nustatytas minimalus lygis;

2. 7 punktas pakeičiamas taip:

„7. Veršeliams skirtos patalpos turi būti tokios konstrukcijos, kad kiekvienas iš jų galėtų nesunkiai atsigulti, ilsėtis, atsistoti ir išsilaižyti.“

kadangi veršelių pririšimas sukelia problemų; kadangi dėl šios priežasties atskirai laikomi veršeliai neturėtų būti pririšami, o kartu laikomi veršeliai gali būti pririšami tik trumpam, kai yra girdomi pienu;

kadangi veršeliai turėtų būti šeriami kokybišku fermentuotu pašaru, kurio pakaktų, kad būtų išlaikyta virškinimo trakto mikrobinė flora bei pakaktų ląstelių stimuliuoti gaurelių augimą didžiajame skrandyje;

3. 8 punktas pakeičiamas taip:

„8. Veršeliai nėra rišami, išskyrus kartu su kitais laikomus veršelius, kuriuos galima pririšti ne ilgiau kaip vienai valandai, kai jie yra maitinami pienu arba pieno pakaitalu. Kai veršeliai yra rišami, naudojami pasaitai privalo būti tokie, kad jų nežalotų, jie turi būti reguliariai tikrinami ir esant reikalui prailginami, kad neveržtų. Kiekvienas pasaitas tvirtinamas taip, kad nekiltų pavojus pasismaugti arba susižeisti, o veršelis galėtų judėti taip, kaip nustatyta 7 punkte.“

kadangi, be šiuo metu keliamų reikalavimų vandeniui ar kitiems skysčiams, turi būti papildomai numatyta, kad sergantis arba šiltomis oro sąlygomis laikomi veršeliai turi gauti gėlo vandens;

kadangi, siekiant užtikrinti atitinkamą imunoglobino kiekį kraujyje, veršeliai turėtų gauti pakankamai krekenų per pirmąsias šešias savo gyvenimo valandas ir kaip galima greičiau po gimimo;

⁽¹⁾ OL L 340, 1991 12 11, p. 28.⁽²⁾ OL L 25, 1997 1 18, p. 24.

4. 11 punktas pakeičiamas taip:

„11. Kad būtų užtikrinta gera veršelių sveikatos būklė ir gerovė, jie turi būti tinkamai šeriami, atsižvelgiant į jų amžių, svorį ir elgsenos bei fiziologinius poreikius. Pakankamas geležies kiekis jų pašare turi užtikrinti mažiausią vidutinį 4,5 mmol/l hemoglobino lygį kraujyje. Mažiausias kasdienio pluoštinio pašaro davinytiekiamas kiekvienam vyresniam nei dvi savaitės veršeliui, davinio kiekis didinamas nuo 50 g iki 250 g per dieną veršeliui, kuris sulaukė aštuonių–dvidešimties savaičių. Veršeliui negalima užmauti antsnukio.“

5. 12 punkto pirmajame sakinyje žodis „vienąkart“ pakeičiamas žodžiu „dukart“.

6. Prie 13 punkto pridedamas antras sakiny:

„Tačiau sergantys arba šiltomis oro sąlygomis laikomi veršeliai turi nuolatos gauti pakankamai gėlo geriamojo vandens.“

7. Pridedamas 15 punktas:

„15. Kuo greičiau po gimimo ir bet kuriuo atveju per šešias pirmąsias gyvenimo valandas visi veršeliai privalo gauti krekenų.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja 1998 m. sausio 1 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1997 m. vasario 24 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys